

Һуғыш балалары — тарих яралары

Зөлфия ЗАБИТОВА

Район китапханаһында һуғыш балаларына хөрмәт күрһәтәү йәһәтенән «Һуғыш балалары — тарих яралары» исемле әзәби-музыкаль кисә булып үтте. Уны ойштороусы китапханасылар Лилиә Дәүләткиреева һәм Алһуя Хөзәйбирғанова кисәгә бала сақтары канлы һуғыш йылдарына тура килгән оло быуын вәкилдәрен, тыл ветерандарын сақырған.

Бала һәм һуғыш һүзәрән йәнәш куйыу ауыр булһа ла, әсе язмышка һуғыш осоро балалары ла дусар ителә.

Һуғыш беззә қолактарзан тартып,

Вақытынан иртә өлгөрттә.

Кистән бала итеп йоклатты ла,

Таң атыуға инде ир итте, — тип язған шағир Әнғәм Атнабаев.

1941 йылдың 1 сентябрәндә мәктәпкә барыу урынына 10-12 йәшлек бала-саға йәшниктәргә басып, станок артына басырға һәм тәүлегенә 12 сәғәт эшләргә мәжбүр була. 11-15 йәштәрзә улар тулы хокуклы эшселәр булып һуғыш коралдары етештерә, басыуза эшләй, урман кырка, госпиталдә яралыларзы караша. Ул быуын кешеләрә эш һөйөп, хезмәттә сыныгып, үзәрәнә-үзәрә тормошта юл ярып, ниндәй зә

булһа һенәргә эйә булып, илебеззәң төрлә мөйөштәрендә донья короп, күп бала бағып йәшөгән. Үткән тормоштарына һис үкенмәй улар, горурланып һөйләй, йәшәү дәртен, тормошка һөйөүзә, якты киләсәккә ышанысты, өмөттә югалтмаған, күңелдәрә

катмаған.

Сараға сақырылған район ветерандар советы рәйесе А. Ф. Төлкәбаев, КПРФ-тың Әбйәлил районы буйынса беренсе секретары М. Ә. Бикмөтов тәсвираттары менән уртаклашты.

— һуғышта өңеп тә, иң аз эш хақы һәм пенсия алабыз. Өңәлгән Германия беззән күпкә етеш йәшәй. Тормошобоз түзәрлек, өммә шундай зур майзан биләгән Рәсәй якшы йәшөй алыр ине. Пенсия йәшен арттырыу за йүнлегә түгөл.

Күптән түгөл һуғыш балаларына мизалдар тараттык, киләһе йыл өңөүзәң 75 йыллығына һуғыш балалары «Үлөмһөз полк»та катнашайык һәм уға хәзәрзән әзәрлектә башларға кәрәк, — тигән тәкдим индәрзә Мират Әхмәт улы.

Сарала катнашыусылар

һарайзары булды. Атайым һуғышка алынғанда, миңә 4 йәштәр тирәһе булғандыр. Уның кушыуы буйынса, без әсәйем менән базанан күз яззактырманык, ни тиһәң дә, һөт-кәтыкһыз торманык. Кәзә-һарыктар әрә, зур мөгәзлә инеләр. Катындар уларзың йөн-дәбетән кыркып, заготконтораға тапшырзы, ө малдарзың ситәнгә ышкынғанда йәбешеп калғанын без бала-саға йыйып бирәбөз, әсәйзәр фронтка ойок-бөйәләй бәйләнә. Кылыктан искә һөйәк йыйзык, әсәйем һабын кайнатып, катындарға бүлөп бирер ине. Ул һабын йөн йыуыуға, башка көнкүреш кәрәк-ярағына ярап һалды. Әсәйем шөп булды, йыл һайын картуф, һуған, кишер, шалкан сәсер ине. һуғыш бөтөү менән малдарзы йәһәт кенә вагондарға тейәп, кайзан алып килгәндәр шунда оҙаттылар. Өңөү көнөн, атайымдың һуғыштан кайтканын исләмәйем, — тип һөйләнә мәғариф ветераны Сөйөмбикә Әғзәмова ул дөүәр миһнәттәрән тулкынланып.

Әзәби-музыкаль кисәһә Мәрүә Кужахмөтова, «Ынйы» ансамбле матур йырзары, китапхана ветераны Маргарита Гималетдинова Эдуард Асәдовтың «Һуғыштан хат» исемле тулкынландыргыс шиғыры менән йәмләнә.